

[Paul Møller.]

30.000 kr., og en fortsat formindskelse af formueskatten. Efter vort skøn må vi samtidig tilstræbe en rationel løsning på sam- beskatningsproblemet.

Regeringen pusler nu med lapperier på grundstigningsskylden. Det er imidlertid kun lapperier, der utvivlsomt skyldes den frygt for at miste parcelhusejerne, hvad folkeafstemningen unægtelig gav god anledning til, de parcelhusejere, som man jo heller ikke har hjulpet ved den skærpelse af vedligeholdelsesfradragsreglen, regeringen gennemførte i sidste samlig, samtidig med at man skærpede kapitalvindingsafgiften også for parcelhusejerne. Men nu hæges der lidt om dem, for der er kommet for mange af dem.

Loven om grundstigningsskyld lader sig imidlertid ikke lappe. Den er umulig i sit grundlag og umulig i sine virkninger. Jo før regeringen erkender det, desto hurtigere kan vi nå frem til en rationel ejendomsbeskatning. Vi vil derfor stille forslag om en fuldstændig ophævelse af denne lov, som aldrig kan komme til at fungere tilfredsstillende, og vi anser det for vigtigt at få den ophævet nu, inden den giver staten så mange penge, at den ikke længere kan afskaffes uden betydelige indkomstproblemer for de offentlige kasser.

Selv om den højtærede handelsminister halsstarrigt fortsætter sin agitation om, at oppositionen ingen forslag har, bør han snart være ærlig nok til at erkende, at vi har foreslået en planlægning på jordlovgivningsområdet, der tilsigter et øget udbud af byggegrunde, hvor der er behov herfor, og at vi har foreslået, at alle større byggegrunde skal tilbydes kommunerne, inden de kan udbydes i frit salg. Herom er handelsministeren måske uvidende; han har jo haft så meget andet at tænke på i den sidste tid; men uvidenhed bør ikke lede til påstande, der er forkerte. Vi mener også, at i hvert fald indenrigsministeren har opdaget dette forhold. Vigtigt er det for os, at der sker en dæmpning af efterspørgslen ved en bevidst decentralisering af de offentlige virksomheder og ved at animere industrien til at flytte ud til de egne af landet, hvor byggegrunde er billige, og hvor byggekapa- citeten er uudnyttet. Det er farligt, at Danmark udvikler sig så skævt, som tilfældet

er i disse år, og det var beklageligt, at det store bundt af jordlove snarere ville frem- skynde end stoppe denne skæve udvikling. Offentlige institutioner må nu flyttes ud; jeg peger på det ærede medlem hr. H. C. Tofts forslag om at gøre Hanstholm havn til udskibningshavn for den kongelige grøn- landske handel. Jeg peger på nødvendighe- den af, at vi nu beslutter os til etablerin- gen af et nyt universitet i provinsen, efter min opfattelse i Sønderjylland.

Men afgørende for hele denne udligning mellem de enkelte landsdele er det, at de store trafikproblemer finder deres løsning. Det vil være år, fra beslutningen er taget i folketinget, til den er gennemført i praksis. Derfor må beslutningen ikke udskydes yder- ligere, og det er ærlig talt pauvert, at rege- ringen først nu tænker på at udarbejde en prioritetsorden for de meget store anlægs- opgaver: Københavns metro, de store bro- arbejder, havneanlæg, motorveje m. v. En regering, der har siddet i 10 år, kan simpelt hen ikke være noget sådant bekendt. Det har ikke manglet på gentagne opfordringer fra vor side gennem de sidste 5-6 år til at sikre en beslutning i folketinget om, i hvil- ken rækkefølge de store og påtrængende anlægsopgaver skal løses. Men som man vil forstå, lægger vi vægt på, at der ved løs- ningen tages hensyn til at opnå balance i erhvervsudviklingen, således at Jylland ikke bliver overladt til tysk foretagsomhed, til tysk initiativ, og således at Hamborg ikke bliver den store magnet for jysk erhvervsliv.

I denne forbindelse må også et andet af jordlovsforslagene anskues. Det drejer sig om landbrugets strukturproblemer. Jeg har i dag set og læst den højtærede økonomi- ministers udmærkede kronik i Politiken. Da man læste den, var man helt ked af, at den højtærede økonomiminister har bebudet sin afgang fra dansk politik. For her siger han udtrykkelig det, vi sagde ved jordlovenes behandling, men ikke kunne få overbevist den højtærede landbrugsminister om; det kunne økonomiministeren altså heller ikke; det er måske derfor, han forlader dansk politik, hvem ved?

I landbruget findes en arbejdskraft- reserve, som kan medvirke til en industria- liseringsproces, som vi alle anser for nød- vendig, hvis vi skal fortsætte velstandsstig- ningen på linje med Europas øvrige folk.